

og paa den anden Side en tvivlsom Hunderet, der troer jeg, at den Sidste maa vige. Jeg har endnu det Haab, at det ærebe Thing vil vedtage det af mig stillede Endringsforslag.

S. Petersen: Det ærebe Udvalg har foreslaaet en Slutningsbestemmelse i § 1, der lyder saaledes: „For Hunde, der bestandig holdes bundne, ere Eierne fritagne for at betale nogen Afgift.“ Denne Paragraph angaaer navnlig Kjøbstæderne, men saasnuart man kommer til § 3, som angaaer Landet, skal der gjøres Anmeldelse og løses Tegne, selv ogsaa for Vindehunde, og det kan jeg ikke finde rigtig. Det forholder sig ikke saaledes, som den ærebe Ordfører har gjort gjældende, og som de Landboere, der have Sæde i Udvalget, mene, at det staaer saaledes til paa Landet, at man ikke der har Hunde, som bestandig holdes bundne. Jeg har ingen Tvivl om, at disse ærebe Medlemmer have gjort gjældende i Udvalget, at det i Reglen saaledes finder Sted paa de Egne, hvor de ere fra, og jeg mener derfor ikke, at de ere komne med Noget, der ikke er overensstemmende med Sandheden, navnlig paa Grund af det Kjendskab, de have; men ellers er det ganske vist, at der er en Mængde Hunde paa Landet, som bestandig holdes bundne ligesaavel som i Kjøbstæderne. Den høitærede Minister udtalte sig rigtignok imod Mindretallets Forslag, men jeg tvivler ikke om, at den høitærede Minister kan og vil gaae ind paa en Lov, som bestemmer, at Forholdet her bliver eens for By som for Land. Jeg skal derfor paa det Bestemteste tilraade, at man stemmer for Mindretallets Forslag. Jeg har aldrig syntes fyndeligt om denne Lov, og der hører ikke Meget til at faae mig til at stemme imod den; det vil derfor være tilstrækkeligt for mig til at stemme imod Loven, hvis man vil beholde denne Forstjel mellem By og Land. Jeg skal derfor som sagt tilraade, at man stemmer for Mindretallets Forslag.

Solstein: Det forekommer mig, at den Parallel, det ærebe Medlem, der nu satte sig, drog mellem Kjøbstad og Land, var noget streng i Sammenligning med de virkelig stedfindende Forhold, thi i en Kjøbstad er det

ganske anderledes let at komme paa det Nene med, om en Hund bestandig er bunden, end det er paa Landet. Jeg kan ikke nægte, at jeg nærer en Frygt for, at man, naar det Underændringsforslag, der under Nr. 2 er stillet af Udvalgets Mindretal, bliver vedtaget, vil faae grumme mange Vindehunde paa Landet; de ville alle blive det. Hertil kan svares, at naar Hundene komme løs, skal der betales for dem; men det er vanskeligt paa Landet at controlere og bevise, at en Hund er løs, og den overordentlig ringe Afgift af 1 Mk. forekommer mig ikke at være en Gjenstand, der har den Betydning, at den kan bethynges en Eier af en Hund. Den, der har Raad til at holde en Hund, som i Almindelighed spiser for en 12 ß om Dagen, har virkelig ogsaa Raad til eengang om Aaret at give 1 Mk. for at have den. Skulde man indstemme Underændringsforslaget under Nr. 2 uden at faae en Forandring indført om, at den Afgift af 1 Mk., som Enhver skal betale for en Hund, blev forhøjet, vilde det have tilfølgende, at enhver Mand kunde holde et Par Vindehunde og desuden kunde løse et Tegne for 1 Mk. Jeg troer virkelig ikke, at der deri, at Underændringsforslaget ikke vedtages, ligger nogen Grund til at stemme imod Loven. — Der er et Par andre Bestemmelser, ved hvilke jeg kunde ønske at dvæle et Dieblit. § 4 bestemmer, at den Mand, som har optaget en Hund, er berettiget til at dræbe den, naar han ikke inden 14 Dage faaer sin Skade erstattet, og naar Eieren ikke melber sig; men deri indeholdes hverken paa den ene eller anden Maade nogen Erstatningsbetryggelse for Manden. Ganske vist har Enhver ifølge den almindelige Lovgivning Ret til at gjøre Erstatningskrav gjældende, forsaavidt en Hund har anrettet Skade, selv efterat han har dræbt den, men det kan dog let være, at der vil være dem, som forstaae Bestemmelsen i § 4 saaledes, at de sige: Han har slaaet min Hund ihjel, og dermed maa min Erstatningspligt være bortfalden; jeg er bleven af med et værdisfuldt Dyr, som jeg gjerne vilde have beholdt, fordi jeg destoværre ikke i rette Tid har faaet at vide, at den var optagen hos den eller den Mand, thi ellers havde jeg gjerne løst den. Det forekommer mig derfor,